

KUKÁTKO

Handový divadelní maj' 1999

První dnové jara

Eliška Krásnohorská

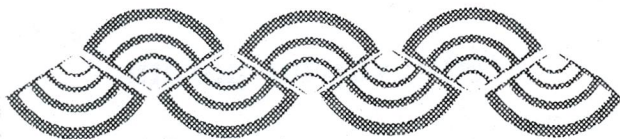
II.

*Jest jaro! Bůh lásky se smiloval!
Jak oplývám radostí! Čím to jsem,
že utonul v blahu ves lidský žal
a srdci již nestačí širá zem?*

*Nad ptáče jsem št'astnější – umdlivá
let jeho, nad růži – ta úvadne,
na zori – ta rosou slzívá,
nad slunko – to v noci zapadne.*

*Jen střelhbitou vlnou si žádám být,
jež mořemi proudí v nesmírnou dál,
a pustinám smutným to hlaholit:
ó radost! Bůh lásky se smiloval!*

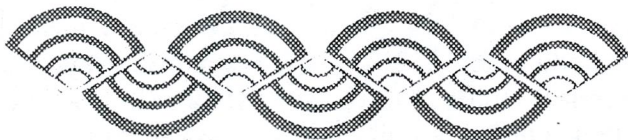

Vážení čtenáři

Na této stránce vás oslovila již ředitelka MěKS' a Naďa T. Využívám příležitosti volného místa, abych přišla se svou troškou do mlýna i já. Přehlídkovou atmosféru zevnitř prožívám podruhé, a je to zcela jiný zážitek, než když si člověk sedne do sálu jako divák. Loňská sestava kukátka nám maturuje nebo marodí a tak se až na malé výjimky ostřílených redaktorů všichni za pochodu učíme.

Stejně jako my, přejeme hercům zlomte vaz, divákům krásné zážitky, tak vy nám popřejte málo chyb a zdařilé články do Kukátka.

Za redakci L.K.

Divácká soutěž

Přehlídka vesnických divadelních souborů

Název souboru a hry	Bodové ocenění
DS Ant. Vorla Křenovice	2,81

Představujeme porotu

Mgr. Marie Poesová

Kromě jednoho příbuzného, pro mne již vzdáleného, se v rodině nikdo divadlem aktivně nezabýval. Ostatně, ani onen příbuzný – černá ovce rodiny – nebyl u divadla, ale u cirkusu.

K divadlu jsem přišla díky volbě tématu diplomové práce v závěru studia na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích. Ta práce byla věnována amatérskému loutkářskému souboru v Třeboni. Bylo to v roce 1978. Se souborem jsem se kontaktovala kvůli své diplomce, ale nezůstalo jen při tom. Záhy jsem se stala jeho členkou, a to tak, že mi byla svěřena role „mluviče“ ve hře Ivana Antona Perníkové narozeniny.

V roce 1983 přišla do souboru nabídka Lidové konzervatoře Jihočeského KKS, která otevírala dvouapůlletý kurz pro režiséry divadelních souborů. Přihlásila jsem se a absolvovala jej. Na „konzervatoři“ jsem ledacos pochopila, zejména to, že se dá divadlo dělat tvořivěji a daleko zajímavěji než jak jsme byli zvyklí v treboňském souboru. Chtěla jsem to zkusit, což vedlo k „rozštěpení“ treboňských loutkářů a na mladé a méně mladé a taky k příchodu nových členů z řad středoškolských studentů. První inscenací tohoto nově se vytvořivšího souboru byla pohádka Pták Ohnivák a liška Ryška. Následovalo Asagao od Miloše Vodičky a s ním pravidelná účast na přehlídkách nejen krajských, ale i na Loutkářské Chrudimi a FEMADu, ba dokonce vyslání na festivaly v zahraničí. S Asagaem jsme byli na národní přehlídce ve francouzském Bordeaux, hráli jsme i v dalších francouzských městech a v německém Norimberku. Největších úspěchů jsme dosáhli s inscenací Dykova Krysaře, s nímž jsme putovali až na mezinárodní festival amatérského divadla do Japonska. Hráli jsme na festivalu v Toyamě i v dalších městech. Po Krysařovi následovala inscenace Píseň o lásce a smrti korneta

Kryštofa Rilka podle Reiner Maria Rilka. Po ní jevištní přepis sumerského eposu o Gilgamešovi, uváděný pod názvem Čas pro muže jménem Gilgameš (1922).

Přišla však doba, kdy většina členů souboru začala studovat na vzdálených vysokých školách, některá děvčata se vdala a já sama se odstěhovala z rodné Třeboně do Nymburka. A tak soubor PEKUF, jak jsme jej pojmenovali při jednom zájezdu, ustal ve své činnosti.

V posledních letech jsem se věnovala dramatické výchově dětí, zejména v roli lektora (dlouhodobé kurzy pro přípravu učitelů a dílčí semináře pro pedagogy či seminaristy na národní přehlídce Dětská scéna, porotování přehlídek dětského divadla atp.). Od roku 1990 jsem se měla možnost věnovat poněkud zvláštní disciplíně, kterou by bylo možné nazvat „divadlo očima dětí“. Jde o práci s různě utvářenými skupinami dětí, v níž se nejrozmanitějšími nepřímými metodami zkoumají otázky komunikace dětského diváka a artefaktem divadelního představení a zjišťují efekty této komunikace – vnímání divadla dětmi. Příležitost k tomu bývá pravidelně na POPELCE, národní přehlídce amatérského činoherního divadla pro děti v Rakovníku a na FEMADu v Libici nad Cidlinou – festivalu a dílně divadla pro děti.

To, co jsem popsala, jsou všechno aktivity z libosti. Po studiích jsem dlouhá léta učila na venkovské malotřídce. Nyní jsem zaměstnána na České školní inspekci v Praze jako inspektorka se specializací na ZŠ. Zaměstnává mne rovněž péče o dvě děti a jednoho muže, byť jsou v dospělém věku

Marie Poesová

Představujeme dětskou porotu

Složení dětské poroty:

Jitka Chromcová – žákyně 9.A, ráda a pěkně kreslí, baví ji psát slohové práce. Má estetické cítění.

Michal Vovčík – žák 8.B je členem dětské poroty již potřetí. K jeho koníčkům patří míčové hry, kreslení a v raném dětství psaní básniček.

Lucie Konečná – žákyně 5.B, všestranně nadaná navštěvuje ZUŠ ve dvou kursech – hudebním a dramatickém. Ráda a pěkně zpívá, recituje, hraje,...

Lenka Burdová – žákyně 4. třídy, je pečlivá a spolehlivá, ráda recituje, navštěvuje ZUŠ.

Hana Mikulčíková – žákyně 4. třídy, baví ji němčina, je dobrá organizátorka, energetická, zábavná.

Ondřej Pospíšil – žák 4. třídy, rád sportuje, je živý, baví ho angličtina, modeluje letadla a sbírá známky.

Tomáš Matuška – žák 3. třídy, veselý a živý kluk, hezky recituje a zpívá, rád čte, učí se hrát na dva hudební nástroje.

Popletená pohádka o Jeníčkovi a Mařence

Chci předem vyzdvihnout a ještě i tlustou čarou dvakrát podtrhnout, že ve vsce Bojanovice se nesedí doma u televize, ale téměř každý bojanovičák i bojanovička hrají divadlo pro radost sobě, svých známých a pěkně po sousedsku. A to je dobře, moc dobře!

Ted' jsme ale na přehlídce, a tudíž nehrajeme jen pro své známé a přátele. Je tu jiný divák, divák, který nás nezná jako soukromou osobu. Co s tím. A je v tom nějaký rozdíl? Ano, zásadní. Musíme si uvědomit, že cizí divák se na nás dívá jako na každý jiný divadelní soubor a podvědomě srovnává. Především od herců očekává výkony podobné těm, které zná z jiných představení nebo i z médií. Jinými slovy, jeho zajímá jak dobře je příslušná postava na jevišti udělána a naopak ho vůbec nezajímá ten člověk, který postavu hraje. Doma, na vsi, je tomu však jinak. Tam vás znají z civilního života, vědí o vás mnoho. Jak se chováte, jak jednáte. A tak když jdou na vás jako na herce, tak se daleko víc těší jak vy zahrajete příslušnou dramatickou osobu, než na onu postavu v nějakém smyšleném příběhu. A to je ten zásadní rozdíl proč mnohá představení ochotníků přenesená na jiná jeviště přestávají fungovat a odězva z hlediště nesouhlasí s tím, jakou herci zatím znali z domova. Proto bude vždy obtížnější zaujmout diváky "za humny" než ty na "domácím hřišti". Ke zmenšení tohoto rozdílu vede jediná cesta. Cesta neustálého se poučování v divadelní práci.

Touto cestou se vydal i soubor z Bojanovic. Herecké i režijní zkušenosti získané v domácím prostředí nemohly zatím stačit pro publikum v jiném místě, což se projevilo i v reflexích dětské poroty. Přesto ochota členů souboru dozvědět se něco z teorie a praxe divadelního kumštu může přispět k tomu, že i na domácím jevišti předvedou příště výkon poučenější a jistě divadelněji kvalitnější než doposud.

Jaroslav Kodeš

Divadelní soubor A. Vorla Křenovice:

Roard W. Bradford: Černošský Pán Bůh a páni Izraeliti

Divadlo Antonína Vorla z Křenovic se pod režijním vedením hostujícího **Františka Klašky** pustilo do díla, které je vděčné a ošidné zároveň. Inscenovalo pět z mnoha biblických příběhů z knihy amerického autora Roarda W. Bradforda Černošský Pán Bůh a páni Izraeliti. Pro svou inscenaci použil **dramatizaci Tomáše Steinera a Vlastimila Pešky**, připravenou původně pro provedení na loutkovém divadle. Křenovičtí inscenátoři zvolili pro svůj jevištní přepis, v souladu s dramatizací, žánr muzikálu. Je obdivuhodné, že v obci s osmnácti sty, obyvateli se v tomto žánru z nejnáročnějších, zrodila divácky úspěšná inscenace, která nese pečeť nesporné kvality. Viděli jsme inscenaci, v níž jsou zřetelnými klady hudební a pěvecké nastudování, herecké a pěvecké dispozice celého ansámblu, režijní práce, zejména z hlediska budování jednotlivých dramatických situací a konečně i scénografické řešení, výhodně členící prostor. Ústřední mobilní objekt spolu s pohyblivými prospekty umožňují rychlé proměny prostředí a vytváří potřebný prostor pro hru. Určité výhrady lze mít k volbě hereckých prostředků Martina Štěpánka, zvláště v roli Krále Saula, který se vymyká z jinak jednotného hereckého stylu, podobně k některým prvkům výpravy, nevyjímaje kostýmní část. **Inscenace působí jako ucelený, cíleně vybudovaný jevištní tvar. V oblasti venkovského divadla jde o výsledek na neobvykle vysoké úrovni. K inscenaci lze mít sotva zásadních připomínek, než tu, že divák přihlíží více výsledku než procesu a v některých sekvencích sleduje více popis než obraz.** To má za důsledek určitou monotónnost, kterou svým způsobem podporuje i zpracování hudebních čísel, které se jeví spíše jako „apartní variace spirituálů“, než jako plnokrevná muzika svého druhu.

Snad právě proto si lze klást otázky, které jsou více méně nadstavbového charakteru. Jejich zodpovězení může mít smysl spíše pro budoucí inscenace. Klíčovou otázkou se jeví problém s přetavením biblických příběhů do prostředí amerických černochoů a odtud s jejich další transpozicí na bílé moravské jeviště. Ruku v ruce s tím pak problém s převodem loutkářské dramatizace pro herecké, respektive muzikálové zpracování. Zdá se, že s tím úzce souvisí i jádro pudla muzikálu, ale konec konců i každého jiného divadelního žánru. Tím je tzv. mateřština, tj. zakotvení v konkrétním, jedinečném místě a čase děje. Zakotvit černošského Pána Boha na moravském jevišti a právě dnes, toď oříšek. Zakotvení ve zveřejňování osobních témat, např. prostřednictvím zveřejňování osobních motivací a stanovisek dramatických osob, respektive osobností herců, by patrně bylo cestou schůdnější. Možná, že bychom si ani žádné otázky nekladli a neobírali se vnějšími atributy inscenace. Cítili bychom, že to jde z hloubi nitra a při odchodu z divadla bychom vydechli „hráli srdcem“.

Milan Strotzer

Názor dospělého diváka na představení

Popletená pohádka o Jeníčkovi a Mařence

Jedním slovem bych ho označil jako úspěšnou snahu mladých lidí, kteří svojí přirozeností dokázali tak známé pohádky divadelně převést na jeviště. Mám pocit, že vsadili na to, že děti už znají většinu pohádkových postav, ale trochu mi vadilo, že v představení chvílemi vznikal určitý chaos a nepřehlednost, který se neslučoval s obsahem pohádek a jejich charakteristických postav.

Velice si vážím odhodlání herců a režiséra, ale pro příště bych jim možná doporučil si vybrat představení jednodušší, v němž by lépe vynikly jejich herecké schopnosti v jednotlivých pohádkových postavách.

Rozhovor s diváky k představení Černošský pán Bůh a pání Izraeliti

Rozhovor s divačkou :

Redaktor: Je pro vás toto téma zajímavé?

Zpovídaná: Toto téma je pro mne, jako skoro každé, zajímavé, protože já patřím mezi vděčné diváky.

Redaktor: Jak se vám líbily výkony herců?

Zpovídaná: Nejsem z těch, kteří by to měli soudit, ale celkově se mi to moc líbilo.

Druhý rozhovor:

Redaktor: Jak se vám líbilo celkové zpracování tohoto tématu?

Zpovídaná: Téma je velmi dobře vybrané a určitě bych ho každému doporučila.

Redaktor: Jak si myslíte, že toto představení zapůsobí na mladé diváky?

Zpovídaná: Téma by se mohlo zdát pro mladého diváka neznámé, ale v podání, v jakém ho soubor hraje, je pro něj velmi zajímavé a zábavné.

Redaktor: Představení považujete více za výchovné nebo byste ho zařadila mezi zábavnou hru?

Zpovídaná: Já bych řekla že ano, mezi zábavnou.

Redaktor: Líbilo se vám i hudební pojetí této hry?

Zpovídaná: Celá hra i hudební pojetí bylo velice pěkné.

Rozhovory se členy křenovského divadla

Redaktor: Jak se vám líbilo zpracování hry?

Herec: Zpracování hry bylo převzaté, hlavně se mi líbilo, že se vzkřísil vesnický soubor, který se poprvé dostal na vaši přehlídku. Souboru držím palce.

Redaktor: Jak hodnotíte výkony herců?

Herec: Jsou to zkušení herci, zejména hlavní představitelé. Jsou tam i začátečníci a to je na tom to pěkné. Divadlo dělají i mladí lidé. Jejich kladem je i to, že pěkně zpívají.

Další herec

Redaktor: Jak se vám líbilo němčické přijetí a celková atmosféra?

Herečka: V Němčicích nejsem poprvé. Když jsem zde byla na poslední představení, bylo zde mnohem méně diváků. Nynější publikum bylo výborné.

Redaktor: **Hrálo se vám u nás dobře?**

Herečka: Hrálo se nám zde dobře, i když začátek nebyl stoprocentní kvůli maléru s klavírem, ale jinak si myslím, že jsme hráli dobře.

Redaktor: **Co si myslíte, jaký měla hra vliv na mladé lidi?**

Herečka: Určitě nějaký vliv měla. Jde ovšem o to, jak byli tito mladí lidé vychováni. Jestliže byl mladý člověk vychován nábožensky, mohl by mít dojem, že hra náboženství zesměšňuje. Myslím si, že ne. I pro mladé lidi to není nejhorší.

Divadlo 6. května Holešov

Režie

Milan Hloušek
člen Městského divadla Zlín

Hudbu složili

Jaromír Vomáčka, Vladimír Vodička
Zdeněk M. Procházka

Hudební úprava

Aleš Přikryl

Texty písní

Pavel Kopta, Jiří Suchý
Zdeněk Borovec

Scéna

Ivana Macháčková, Kateřina Duroňová

Světla

Jiří Hnízdil, Bohuslav Novák,
Jan Stavěl ml.

Text sleduje

Alena Vacková

Osoby a obsazení

Dr. Johan Faust

Markétka

Vágnerová

Mefisto

Tvéfisto

Historie čili žena, která ví

Hudební doprovod

František Pavlas

Marcela Faciníková

Bohdana Hýžová

Jindřich Surala

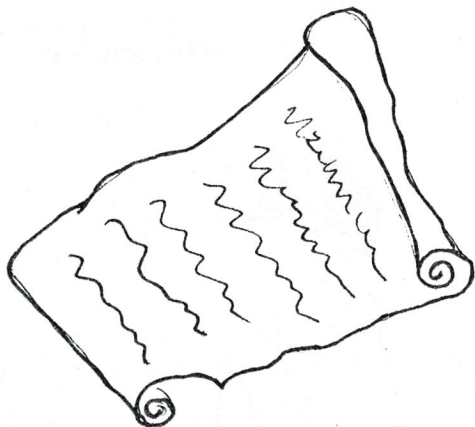
Marcel Sedlář

Anna Stavělová

Aleš Přikryl

Proč se nehrálo

Omlouváme se všem divákům, kteří dnes chtěli přijít na dnešní dopolední představení. Divadlo 6. května Holešov se nemohlo z osobních důvodů na naši přehlídku dostavit, proto bylo představení Faust, Markéta, služka a já zrušeno.

Slovo o souboru

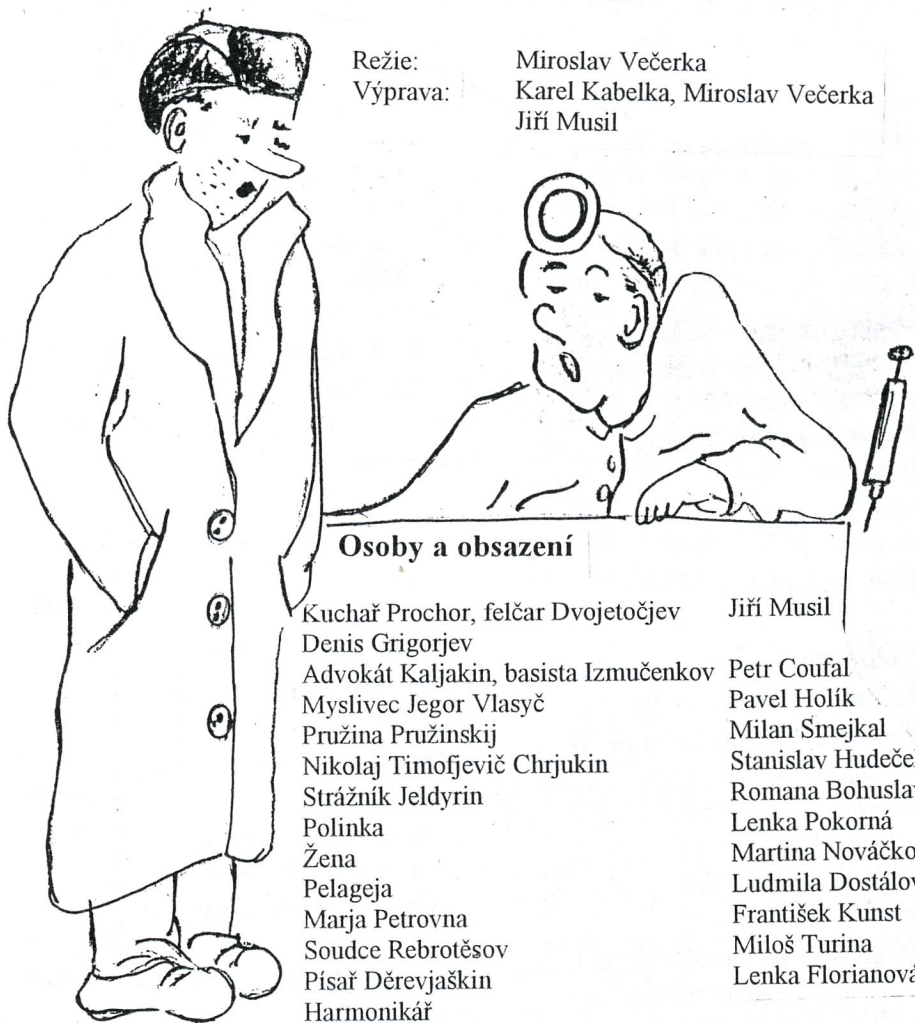
Divadlo 6. května v Holešově vzniklo před 53 lety a navázalo tak na bohatou 80ti letou tradici ochotnického divadla v Holešově. Za tu dobu prošlo po prknech divadla přes 400 herců a odehrálo se nespočet divadelních představení. V posledních letech se soubor velmi omladil a snaží se získávat zkušenosti od svých starších kolegů. Velkým přínosem je také dobrá spolupráce s profesionálními herci, kteří se v Divadle 6. května ujímají role režisérů.

V dnešní uspěchané době bohužel herců ubývá, ale najdou se i tací, kteří divadlu obětují velkou část svého volného času, aby nacvičili nějakou divadelní hru, ať už je to drama, komedie či pohádka. V každém případě jejich hlavním přáním je co nejlépe pobavit návštěvníky svých představení. Proto oceňme snažení všech účinkujících potleskem, který je pro ně tím největším a mnohdy i jediným oceněním.

Divadelní soubor Zmatkaři Dobronín

Album A.P. Čechova

Režie: Miroslav Večerka
Výprava: Karel Kabelka, Miroslav Večerka
Jiří Musil

Osoby a obsazení

Kuchař Prochor, felčar Dvojetočjev	Jiří Musil
Denis Grigorjev	
Advokát Kaljakin, basista Izmučenkov	Petr Coufal
Myslivec Jegor Vlasyč	Pavel Holík
Pružina Pružinskij	Milan Smejkal
Nikolaj Timofjevič Chrjukin	Stanislav Hudeček
Strážník Jeldyrin	Romana Bohuslavová
Polinka	Lenka Pokorná
Žena	Martina Nováčková
Pelageja	Ludmila Dostálová
Marja Petrovna	František Kunst
Soudce Rebrotěšov	Miloš Turina
Písař Děrevjaškin	Lenka Florianová
Harmonikář	
Nikolaj Timofjevič Chrjukin	Milan Smejkal
Strážník Jeldyrin	Stanislav Hudeček
Polinka	Romana Bohuslavová
Žena	Lenka Pokorná
Pelageja	Martina Nováčková
Marja Petrovna	Ludmila Dostálová
Soudce Rebrotěšov	František Kunst
Písař Děrevjaškin	Miloš Turina
Harmonikář	Lenka Florianová

Divadelní soubor Zmatkaři Dobronín

Tento soubor vznikl v roce 1993. Od počátku pracuje pod režijním vedením herce HDJ (Hanácké divadlo Jihlava) Miroslava Večerky. První inscenací byla hra R. Strahla „Jako pralidé“ uvedená v březnu 1994. S touto inscenací jsme se zúčastnili i přehlídky Hanácký divadelní máj 94, odkud si naše členka Ludmila Dostálová odvezla cenu za ženský herecký výkon.

Od té doby se HDM zúčastňujeme pravidelně. V roce 1995 jsme s Drdovými „Hrátkami s čertem“ získali pět cen. Rok po té nás potkal největší úspěch, a to postup na Národní přehlídku ve Vysokém nad Jizerou, kde soutěžilo sedm nejlepších souborů z celé České republiky. Odtud si Daniel Svoboda odvezl cenu za mužský herecký výkon. Tohoto úspěch jsme dosáhli s inscenací našeho režiséra M. Večerky „Deset statečných“. V roce 1997 jsme uvedli hru „Příliš počestná žena“, ale ze zdravotních důvodů jsme odehráli pouze tři představení.

V loňském roce jsme uvedli hru Jiřího Hubače „Generálka“ a v letošním roce se zúčastníme přehlídky s dramatizací povídek „Album A. P. Čechova“ ve vlastní úpravě a režii M. Večerky.

Přání dnešnímu souboru

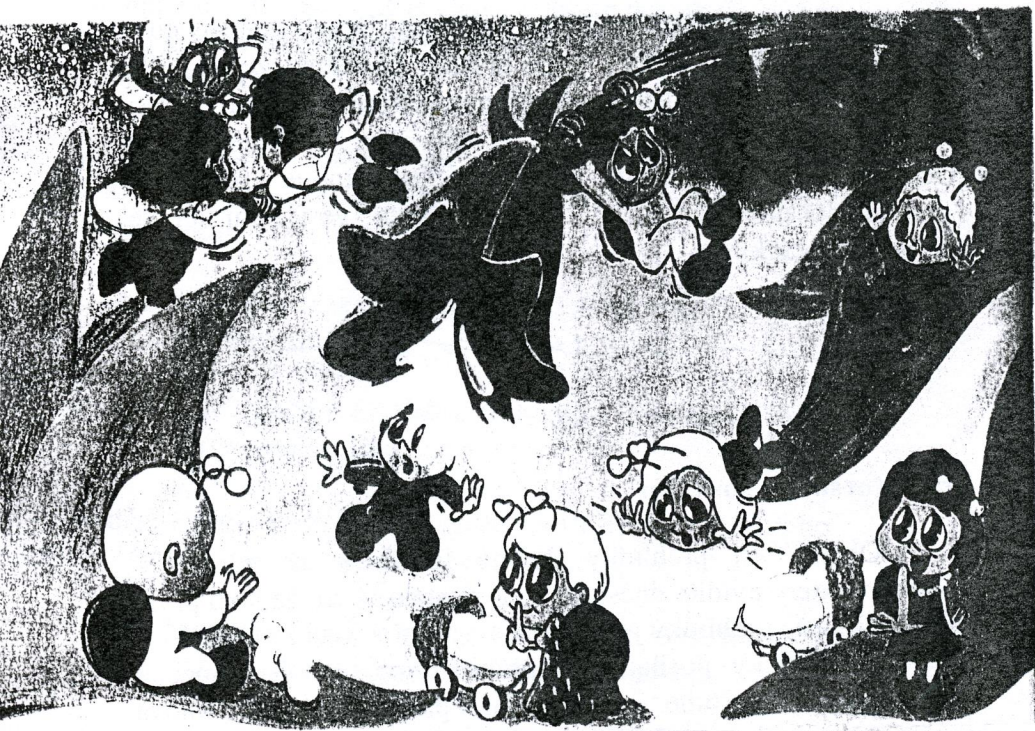
Ohlas naší přehlídky doléhá již dnes až do Prahy a souboru, který uvidíte dnes večer, se dostalo té cti, že jako první ze souborů naší přehlídky je zdraven svými příznivci zvenčí.

Telefonicky posílají své přání zdraví, mnoha úspěchů a zdařilého dnešního představení paní Alena Palánová a především poslanec PS PČR ing. Jaromír Schling.

V úterý 4.5. uvidíte

Zítřka se mohou v 10,00 hod. těšit malé děti na pohádku Jana Karafiáta Broučci, kterou jim předvedou ochotníci z Kroužku divadelních ochotníků z Hvozdne.

Večer se s těmito herci setkáme opět, ale tentokrát nám zahrají představení pro dospělé s názvem Hvozdenský Betlém.

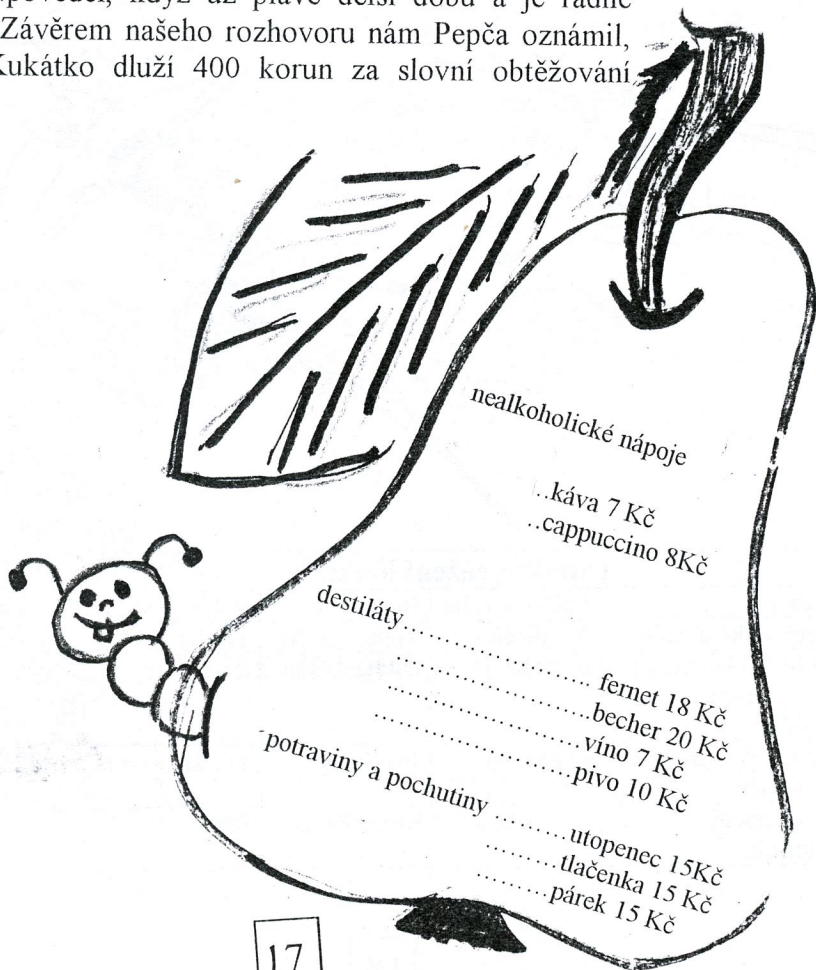

Klidně se ptejte

Hledáte odpověď na vaše starosti a problémy? Klidně se ptejte! Kde? Přece v baru Pepči Hrušáka! Ceník odpovědí vám právě předkládáme:

Lehké odpovědi	60 Kč
Odpovědi při kterých se musí přemýšlet	140 Kč
Vážné odpovědi	240 Kč
Odpovědi na hloupé a zbytečné otázky	400 Kč

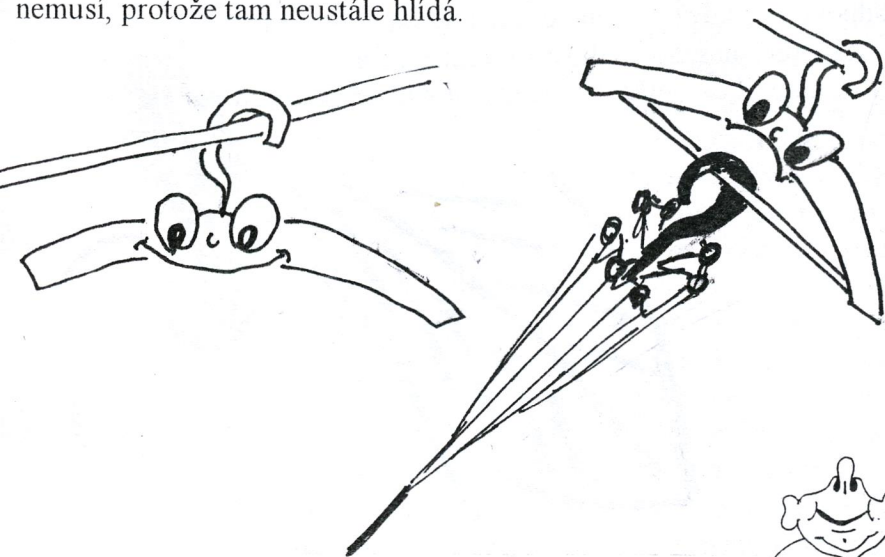
Kukátko se Pepči zeptalo, kde chodí na ty dobré utopence? Pepča nám odpověděl, že v řece Hané jich plave dost. Na druhou otázku, kdy je utopenec nejchutnější, nám Pepča odpověděl, když už plave delší dobu a je řádně uležený. Závěrem našeho rozhovoru nám Pepča oznámil, že mu Kukátko dluží 400 korun za slovní obtěžování u baru.

Rozhovor se šatnářem

Rozhovor se šatnářem byl veden v prostorách baru pod jevištěm, kde jak sám řekl, se mu nejvíce líbí. Z celého kolektivu lidí, kteří se o divadelní festival starají je asi jediný šatnář, který si přeje, aby přišlo. Jeho přání nebude ale v dohledné době vyplněno, neboť předpověď na příští týden je pěkné počasí.

My návštěvníci musíme být k šatnářům ohleduplní, protože ani my nejsme bez chyby. Nosíme utržená poutka a šatnář, jak pravil, musí kupovat ramínka a žádnéj výdělek pak není. Závěrem mě šatnář ubezpečil, že pokud by si do šatny někdo kabát dal, tak se o něj bát nemusí, protože tam neustále hlídá.

Tabulka vážení herců

Soubor	Celková váha	Jméno	Váha
Ořechovské divadlo	Nezjištěno	Trenz Václav	146 kg
Ferdišova kočovná divadelní společnost Zlobice	5070 kg	Díblík Milan	80 kg
DS Ant. Vorla Křenovice	15900 kg	Jiří Cenek	113 kg
DS Zmatkaři Dobronín	Nezjištěno	Kunst Pavel	104 kg

Jak se máme chovat v divadle :

§ 3/K99

Máme-li s sebou láhev piva, snažíme se vytáhnout zátku bez hluku. Zátka neházíme na jeviště.

SPONZORŮ:

-
- * Ministerstvo kultury ČR
 - * Jindřiška Fréharová Zlín
 - * Jihomoravská plynárenská a.s. Brno
 - * VandenBerg s.r.o. Němčice n.H.
 - * RESON s.r.o. Němčice n.H.
 - * MOPS Jan Hrabal Němčice n.H.
 - * Zelenina L. Foltýnová Němčice n.H.
 - * MDK s.r.o. Kojetín
 - * BAZO s.r.o. Prostějov
 - * Zahradnictví Opločky Němčice n.H.
 - * Multistav Němčice n.H.
 - * Jihlavské sklárny Bohemia a.s.
 - * Gastroma Kroměříž
 - * Drogerie D. Navrátil Němčice n.H.
 - * Hanácká kyselka Horní Moštěnice
 - * DONAK s.r.o. Vyškov
 - * Magnum car a.s. Vyškov
 - * Magnum Int a.s. Vyškov
 - * PB PLAST s.r.o. Vyškov
 - * Hanácké cukrovary a.s. Němčice n.H.
 - * Haná leasing a.s. Prostějov
 - * PRIMA Přikryl Němčice n.H.
 - * Hornet computers J. Pospíšilík Brno

REDAKČNÍ RADA:

JANA OTÁHALOVÁ, ing. JANA OTÁHALOVÁ
~~MILAN TESAŘÍKOVÁ~~, PAULÍNA ZAHRADOVÁ
DANA SVOBODOVÁ, PETR OTÁHAL
LUDKA KOUŘILOVÁ